

Sygn. akt *IV K 42/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant – B. K.

w obecności **Prokuratora** Edyty Lachawiec - Wojtas

po rozpoznaniu w dniach: 24.09., 22.10., 14.11., 16.12.2014 r., 23.01., 24.02., 08.04., 30.04., 27.05., 22.06., 24.07., 26.08., 18.09., 29.10., 07.12., 18.12.2015., 22.01., 09.02., 05.04., 22.04.2016 r. sprawy:

W. L. /L./

syna M. i A. zd. M.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w okresie od grudnia 2009 r. do 22 marca 2010 r. przywłaszczył w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą tj. firmą PH „(...)” W. L. z siedzibą w T., powierzone mu przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. mienie znacznej wartości w postaci węgla w łącznej ilości 2.758,10 ton o łącznej kwocie 1.104.292,15 zł działając tym samym na szkodę wymienionej Spółki

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

- oskarżonego W. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk – i za to na mocy art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (sto) zł,
- na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 5 (pięciu) lat,
- na mocy art. 46 § 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody, przez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w R. kwoty 692.045,85 zł (sześćset dziewięćdziesiąt dwa tysiące czterdzieści pięć zł 85/100 gr),
- na mocy art. 627 kpk i art. 2 i 3 ustawy z 23.03.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe stanowiące wydatki poniesione w sprawie w kwocie 13.515,93 zł (trzynaście tysięcy pięćset piętnaście zł 93/100 gr) i obciąża go opłatą w kwocie 2.300 zł (dwa tysiące trzysta).

Sygn. akt *IV K 42/14*

UZASADNIENIE

Oskarżony W. L. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą PH (...) z siedzibą w T.. Przedmiotem działalności firmy był m. in. przerób węgla.

Firma (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. współpracowała z firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą w J., która zajmowała się importem rosyjskiego węgla.

W grudniu 2009 r. M. S. (1) prezes zarządu spółki (...) poprosił oskarżonego W. L. o udostępnienie placu w jego przedsiębiorstwie w T. w celu przeładowania dwóch składów pociągów z węglem. Oskarżony zgodził się przeładować na terenie swojej firmy węgiel, który miał być przywieziony z W.. Pochodzący z Rosji węgiel w ilości 2.785,10 ton o wartości 1.104.292,15 zł stanowił własność spółki (...).

Przedmiotowy węgiel po przybyciu do W. w dniu 7 grudnia 2009r. został poddany badaniom dla ustalenia jego jakości. Przeprowadzenie badań firma (...) sp. z o.o. zleciła spółce (...) sp. z o.o. Rzeczoznawstwo i Kontrola Towarów w Obrocie Międzynarodowym Oddział w H.. Próbki węgla pobrane zostały przez pracownika (...) J. C. przy zastosowaniu polskiej normy PN-90/G-04502, która regulowała metody podstawowe pobierania i przygotowania próbek do badań. Próbki kontrolne pobrane zostały z każdego wagonu. Łącznie pobrano 47 próbek z dołków o głębokości nie mniejszej niż 40 cm. Przeprowadzone badania wykazały następujące parametry węgla: wilgotność całkowita – 2,24 %, popiół 12,84 %, siarka całkowita 0,19 %, wartość opałowa 26.823 kJ/kg. (zeznania świadka J. C. k.703-704, 1363-1365, raport kontrolny z pobrania i kontroli jakości węgla, sprawozdania z badania węgla 129-132, opinia GIG 492-487).

Następnie w dniach 11.12.2009 r. i 15.12.2009 r. przedmiotowy węgiel został przez PKP Cargo przewieziony z W. do T. (karty przeładunkowe (...) i (...) - k. 10-11). Po przybyciu dwóch składów pociągów z węglem do stacji T.-Północ, zostały one skierowane na bocznicę firmy PH (...). Na terenie przedsiębiorstwa PH (...) węgiel został wyładowany z wagonów przez pracowników oskarżonego przy rampie obok torów i sprzymowany do góry, a po jakimś czasie przeniesiony w miejsce odległe o około 40 m.

W czasie gdy przedmiotowy węgiel leżał zeskładowany na terenie firmy (...), M. S. (1) oraz P. W. (1) – prezes zarządu spółki (...) poszukiwali klienta, który zakupiłby węgiel. P. W. (1) proponował zakup surowca oskarżonemu W. L., który jednak nie był zainteresowany zakupem tego węgla. M. S. (1) zaproponował sprzedaż przedmiotowego węgla E. S., którego polecił K. S. (1). E. S. osobiście przyjechał na teren firmy (...) zobaczyć węgiel, którego ostatecznie nie kupił, z uwagi na fakt, iż spółka (...) nie chciała sprzedać węgla z odroczonym terminem płatności.

W marcu 2010 r. węgiel zdecydowała się kupić firma (...) sp. z o.o. w W., która już wcześniej współpracowała z (...) sp. z o.o. Wówczas na polecenie P. W. (1) i po uzgodnieniu ceny za transport, W. L. swoim transportem zaczął wywozić węgiel do W.. Nie był to jednak ten sam węgiel, który został przywieziony z W., gdyż w okresie gdy spółka (...) szukała potencjalnych klientów, oskarżony W. L. samowolnie rozporządził węglem należącym do spółki, podmieniając surowiec.

Po wywiezieniu kilku transportów, P. W. (1) wstrzymał dostawy, albowiem spółka (...) złożyła reklamacje, twierdząc, że nie jest to węgiel rosyjski, a ponadto jest zanieczyszczony i złej jakości. Podstawą reklamacji były badania węgla wykonane przez Laboratorium (...) s.c. z/s w S. na próbkach pobranych w dniach 22-25.03.2010 r. (k. 146-150). W związku z otrzymaną reklamacją do firmy (...)sp. z o.o. w W. przyjechał P. W. (1) i naocznie stwierdził, iż węgiel przywieziony przez firmę oskarżonego nie jest tym samym węglem, który został dostarczony z W. do firmy PH (...). Dla sprawdzenia jakości węgla komisyjnie w obecności K. B. przedstawiciela firmy (...) w W., P. W. (1) i oskarżonego W. L. pobrano próbki węgla zarówno dowiezionego na teren firmy (...) sp. z o.o. jak i pozostałego na terenie firmy oskarżonego W. L.. Próbki do badania pobrała firma (...), którą wybrała spółka (...)

Po przeprowadzeniu badań węgla okazało się, że ten dowieziony do firmy (...) Sp. o.o. w W. oraz ten który pozostał na terenie firmy (...) W. L., odbiega jakością od tego węgla, który badany był na przejściu granicznym w W..

Ostatecznie firma (...) Sp. z o.o. kupiła przedmiotowy węgiel gorszej jakości w ilości 2.413,62 t ale po obniżonej cenie tj. za kwotę 412 246,30 zł.

Przeprowadzone w toku postępowania przygotowawczego badania przez Główny Instytut Górnictwa w K. wykazały następujące parametry węgla: wilgotność całkowita – 3,88 %, popiół 21,62 %, siarka całkowita 0,30 %, wartość opałowa 23.628 kJ/kg (próbka nr 1 pobrana na składowisku H. w T.) oraz wilgotność całkowita – 3,29 %, popiół 35,29 %, siarka całkowita 0,68 %, wartość opałowa 19.362 kJ/kg (próbka nr 2 pobrana na składowisku P. w W.). Według biegłej L. R. węgle reprezentowane przez próbki 1 i 2, pobrane przez GIG ze składowisk w T. i W., są węglami różnymi pod względem parametrów jakościowych. Ponadto węgle reprezentowane przez próbki 1 i 2, pod względem jakości nie są tymi samymi węglami, które badało (...) na podstawie próbek pobranych z transportu o tonażu 2.785,1 t. (k. 492-497).

Oskarżony W. L. stanął pod zarzutem tego, że w okresie od grudnia 2009r do 22 marca 2010r przywłaszczył w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą tj. firmą PH „(...)” W. L. z siedzibą w T. , powierzone mu przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. mienie znacznej wartości w postaci węgla w łącznej ilości 2.785,10 ton o łącznej kwocie 1.104.292,15 zł działając tym samym na szkodę wymienionej spółki tj. czynu z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień oskarżonego **W. L.** (k. 802-806, 1101-1103, 1242-1243, 1939), zeznań świadków: **J. R.** (k. 423-424, 1309-1312, 1948-1949), **K. B.** (k. 428-429, 1312-1314, 1949-1950), **P. W. (1)** (k. 178-180, k. 933-936, 1485-1492, 1950-1952), M. S. (1) (k. 510-513, k. 931-932, 1259-1267, 1683-1687, 1963-1966), **R. M.** (k. 521-524, 1268-1270, 1966), **K. S. (1)** (k. 516-517, 1267-1268, 1966-1967), **B. J.** (k. 556-559, 1271-1271, 1978-1979), **E. P.** (k. 824-826, 1316-1317, 1990-1991), **M. S. (2)** (k. 1068-1069, 1080-1081, 1282-1285, 1991), **L. N.** (k. 525-526, 1436-1440, 2010-2011), **A. B.** (k. 1680-1682, 2045-2046), **E. D.** (k. 1665-1666, 2046), **S. D.** (k. 701-702, 1362-1363, 2057-2058), **E. L.** (k. 1562-1564, 2058), **D. J.** (k. 1565-1566, 2058-2059), **J. C.** (k. 703-704, k. 1363-1365), **S. Z.** (k. 1387-1389, 2080), **E. S.** (k. 510-515, 1315-1316), **S. H.** (k. 1522-1526), J. G. (k. 1694-1695), opinii biegłych **R. P.** (k. 1782-1783, 2068-2069), **L. R.** (1830-1831, 2097-2098) oraz dowodów z dokumentów w postaci: pisma UM w P. (k. 194-195), dokumentów firmy (...) w K. (k. 827-912, 1103a -1115), dokumentów przewozowych towaru, kart przeładunkowych dot. przewożonego węgla i pozostałych dokumentów załączonych do zawiadomienia o przestępstwie (k. 10-128, 204-341), raportu kontrolnego z pobrania i kontroli jakości węgla, sprawozdania z badania węgla wraz z załącznikami (k. 129-172, 184-186), pisma skierowanego do PH „(...)” (k. 173-176), pisma skierowanego do firmy „(...)” sp. z o.o. z/s w J. (k. 199), listy pracowników firmy „(...)” (k. 402-404), protokołu oględzin przyzmy węgla w T. (k. 408-409), protokołu oględzin przyzmy węgla w W. (k. 415-416), badania węgla, raportów kontrolnych z badań (k. 439-455), pisma Urzędu Celnego w P. (k. 552), pisma Placówki Straży Górniczej w H. (k. 555), dokumentów załączonych do akt przez pracownika PKP CARGO, listów przewozowych wraz z załącznikami (k. 560-620), dokumentacji księgowej oraz przewozowej firmy (...) k. 624-697), odpowiedzi (...) sp. z o.o. z załącznikami dot. metody pobierania i przygotowania próbek do badań wraz z załącznikami (k. 706A-718), protokołu oddania rzeczy na przechowanie (k. 1066-1067), dokumentów dot. przewozu węgla przekazanych przez PKP Cargo k. 1070-1079, 1082-1091), faktury VAT nr (...) oraz dokumentów WZ (k. 1321-1356), zamówienia handlowego i potwierdzenia sald (k. 1382-1383), opinii pismo znawczej (k. 1463-1468), umowy prowizyjnej (k. 1560-1561), opinii biegłego z zakresu szacowania węgla (k. 1717-1729, 1761-1762), korespondencji e-mail (1775-1778), opinii GIG w K. k. 1799-1802, 2115-2118).

Przesłuchany w charakterze oskarżonego **W. L.** nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Oskarżony słuchany w postępowaniu przygotowawczym potwierdził fakt przyjęcia dwóch składów węgla przywiezionego z W.. Wskazywał, że wyraził zgodę na zeskładowanie węgla na terenie swojej firmy, albowiem węgiel ten miał być po kilku dniach wywieziony przez spółkę (...). Przyznał, że prowadził z przedstawicielami spółek (...) i (...) rozmowy w sprawie zakupu węgla. Nie był jednak zainteresowany jego nabyciem. Oskarżony podnosił, że nie otrzymał certyfikatów dotyczących jakości węgla. Sam też nie przeprowadzał badań w tym zakresie. W marcu 2010 r. na zlecenie spółki (...) zaczął przewozić węgiel do W.. Twierdził, że był to ten sam węgiel, który przyjął w grudniu 2009 r. Oskarżony podnosił, że

przywieziony do niego węgiel nie posiadał wysokiej kaloryczności, jak twierdzą przedstawiciele spółki (...). Sugerował, że węgiel z Rosji mógł zostać podmieniony w W..

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim utrzymuje on, iż węgiel przywieziony do niego w grudniu 2009 r. był tym samym surowcem, który znajdował się na terenie jego przedsiębiorstwa w marcu 2010 r., a następnie był wywożony do W., nie zasługuje na uwzględnienie. Przeczą temu jednoznaczne wyniki badań przeprowadzone przez (...), Laboratorium (...) i Główny Instytut Górnictwa. Z badań tych bezspornie wynika, że węgiel badany w grudniu 2009 r. w W. znacząco różnił się we wskazanych wyżej parametrach od węgla, którego próbki pobrano w marcu 2010 R. W T. i W..

Sąd nie ma zastrzeżeń odnośnie rzetelności wyników badań, w tym badań przeprowadzonych przez (...).

W tym miejscu należy wskazać, iż biegła L. R. w swojej opinii dotyczącej prawidłowości zastosowania polskiej normy jakości przy badaniu węgla tj. PN-90/G-04502 stwierdziła, że pobieranie i przygotowanie próbek w oparciu o wskazaną normę pozwala na pełną i wiarygodną ocenę parametrów wyznaczających jakość całej masy ładunku zawartego w wagonach kolejowych, bez względu na ich wysokość. Należy jedynie stworzyć odpowiednie warunki do przeprowadzenia procesu pobierania próbek. Powyższa norma zaleca by pobieranie próbek odbywało się podczas przemieszczania węgla czyli z przenośników transportujących węgiel podczas rozładunku lub załadunku wagonów. Biegła stwierdziła, że próbki przedmiotowego węgla były pobierane z powierzchni węgla znajdującego się w wagonie. Takie pobranie próbek pierwotnych jest dopuszczalne przez wskazaną normę tylko wtedy, gdy nie ma możliwości pobrania próbek podczas przemieszczania węgla. Niemniej taki sposób pobrania próbek obarczony jest dużym błędem. Można go stosować tylko wtedy gdy próbobiorca nadzoruje załadunek węgla do wagonu przez cały czas od początku ładowania i jest pewien, że w danym wagonie w całej jego objętości jest taki sam węgiel, jednorodny pod względem jakości. (k. 1799-1802).

Z zeznań świadka **J. C.** – pracownika (...) wynika, że w grudniu 2009 r. udał się na przejście graniczne w W. do portu przeładunkowego firmy (...) sp. z o.o. aby pobrać próbki węgla kamiennego dostarczonego z Ukrainy. Świadek wskazał, że próbki kontrolne pobrane zostały z każdego wagonu. Łącznie pobrano 47 próbek, metodą „konika szachowego” z dołków o głębokości nie mniejszej niż 40 cm, próbki były nie mniejsze niż 3 kg.

Konfrontując zeznania J. C. w tym zakresie z opinią biegłej L. R., należy stwierdzić, że z uwagi na sposób pobierania próbek, nie do końca zgodny z PN-90/G-04502, wynik badania mógł być obciążony błędem. Zdaniem Sądu okoliczność ta nie oznacza jednak, że należy w całości odrzucić ekspertyzę wykonaną przez (...). Jak wynika z zeznań J. C. taka metodyka pobierania próbek była stosowana także w innych transportach węgla.

Nadto z zeznań J. C. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że węgiel znajdujący się w wagonach nie był zanieczyszczony. Wprawdzie przed sądem świadek podał, że w dwóch wagonach stwierdził zanieczyszczenia w postaci patyków, papierów i potłuczonych butelek na powierzchni węgla. Jednocześnie zeznał, iż nie może wykluczyć że tych zanieczyszczeń niżej nie było. Sąd dał wiarę świadkowi J. C. bowiem jego zeznania znajdują potwierdzeniem w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a ujawnione przed sądem rozbieżności świadek wiarygodnie wyjaśnił.

W kwestii jakości węgla sprowadzonego z Rosji, Sąd brał pod uwagę również zeznania P. W. (1), M. S. (1), K. S. (1), R. M., E. S..

Świadek **P. W. (1)** zeznał, że w okresie między 5 a 13 grudnia 2009 r. na przejście graniczne w W. został dostarczony węgiel, który jego spółka zakupiła w Rosji. W związku z opóźnieniem dostawy i rezygnacją z zakupu węgla przez pierwotnego klienta, M. S. (1) zaproponował przewiezienie węgla do firmy PH (...) W. L., ze względu na fakt, że zeskładowanie węgla na granicy wiązałoby się z dodatkowymi kosztami. Węgiel został wyładowany na bocznicy kolejowej firmy (...) przez pracowników tej firmy. Osobiście widział na placu składowym złożony tam węgiel. Był wówczas na ternie firmy (...) razem z M. S. (1), R. M. i K. S. (1). W. L. otrzymał certyfikaty jakości węgla i nie wnosił do nich zastrzeżeń i nie chciał przeprowadzać dodatkowych badań.

Świadek **K. S. (1)** zeznał, iż jego firma przeładowywała węgiel na zlecenie (...) w połowie grudnia 2009r. Osobiście widział przeładowywany węgiel i z całą pewnością nie był on zanieczyszczony odpadami komunalnymi. Po kilku dniach od wykonania usługi przeładunku dowiedział się, że węgiel jest własnością firmy (...)sp. z o.o. i został przewieziony do T.. Świadek wskazywał, że był w T. razem z P. W. (2), M. S. (1) oraz R. M. i widział miejsce przechowywania węgla. Leżał w przyzmię po lewej stronie wagi i wizualnie odpowiadał temu węglowi, który był przeładowywany w W..

Świadek **R. M.** potwierdził, że w grudniu 2009 r. na stację graniczną w W. wjechał pociąg z węglem w ilości 40 wagonów, zakupionym przez (...) sp. z o.o. Przeładowany węgiel został przewieziony do T. na bocznice kolejową należącą do W. L.. W związku z koniecznością doprecyzowania umowy spedycyjnej z firmą (...)W. L., w połowie grudnia 2009 r. udał się wraz z M. S. (1), P. W. (2) i K. S. (2), do firmy (...) w T.. Wówczas jeden skład węgla przeładowanego przez jego firmę widział na przyzmię usypanej obok innych przyzm w okolicach wagi samochodowej.

Świadek **M. S. (1)** zeznał, iż to on porozumiał się z W. L. w sprawie możliwości złożenia na terenie jego firmy przedmiotowego węgla. Wskazał, że pierwsza partia węgla dotarła do firmy (...) w połowie grudnia. Kilka dni po tym, on wspólnie z P. W. (2), R. M. spotkali się z W. L., z którym prowadzili rozmowy w przedmiocie zakupu węgla. Dodał, iż będąc na terenie firmy (...) widział węgiel tam złożony i jest przekonany, że był to węgiel przeładowywany w W..

Świadek **E. S.** zeznał, że był zainteresowany zakupem węgla znajdującego się na placu firmy (...). Wskazał, że oglądał przedmiotowy węgiel w T. i wizualnie wyglądał na dobry. Podnosił, że ostatecznie do transakcji nie doszło, gdyż sprzedający chciał sprzedać węgiel za gotówkę a jemu zależało na odroczonym terminie płatności.

Wskazani wyżej świadkowie jednoznacznie zeznali, że w ich ocenie węgiel, który widzieli w grudniu 2009 r. na składowisku w firmie (...) był dobrej jakości i wizualnie odpowiadał surowcowi sprowadzonemu z Rosji i przeładowanemu w W.. Diametralnie odmienną ocenę świadek M. S. (1) wystawił węglowi, który widział w marcu 2010 r. Wskazał, że w wyniku złożonej przez (...) sp. z o.o. reklamacji razem z P. W. (2), Ł. N. i przedstawicielami (...) udali się na miejsce złożenia węgla, gdzie zostały komisyjnie pobrane próbki węgla do badania. Wyniki badania odbiegały od tych uzyskanych po badaniu na granicy. Ponadto kolor węgla był inny oraz jego uziarnienie, domieszano do węgla plastikowe odpady odpowiednio pocięte. Dodał iż tego samego dnia pojechali do W. L., który pokazał miejsce gdzie znajdował się sporny węgiel, ale wówczas leżał on na innym miejscu niż pierwotnie po przywiezieniu. Wizualnie węgiel ten odbiegał od węgla rosyjskiego.

Świadek **K. B.** - dyrektor spółki (...) zeznał, iż w marcu 2010 r., w ramach współpracy ze spółką (...) rozmawiał z P. W. (2) o dostawie węgla. Wtedy dowiedział się o węglu składowanym w T.. Podał, że jego firma zadeklarowała, że jeżeli węgiel będzie dobrej jakości to zakupi oferowany przez P. W. (1) węgiel. Po pierwszych dostawach okazało się że wizualnie węgiel odbiegał od wcześniej dostarczanego towaru i po zbadaniu węgla złożona została reklamacja.

Podobnie zeznał świadek **J. R.** prezes spółki (...) sp. z o.o. w W.. Potwierdził, że węgiel, który zakupili od spółki (...) nie odpowiadał parametrom jakich oczekiwali.

Także świadek **Ł. N.** w swoich zeznaniach potwierdził, że firma (...) przeprowadziła badania węgla i okazał się on złej jakości.

Świadek **S. Z.** pracownik (...) w W. potwierdził, że w marcu 2010 r. samochody firmy (...) przywiozły do W. węgiel. On jako wagowy ważył samochody. Podał, że w trzech pierwszych samochodach widział węgiel dobrej jakości, gdy był wysypywany. Zeznał, iż nie widział zawartości pozostałych samochodów. W trzecim dniu przywozu zobaczył, że węgiel jest złej jakości i dlatego zgłosił ten fakt dyrektorowi handlowemu. Zeznał, iż dyrektor wstrzymał dostawę.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych wyżej świadków dotyczące oceny jakości przedmiotowego węgla zasługują na uwzględnienie. Należy mieć na uwadze, iż osoby te zawodowo zajmują się handlem lub przerobem węgla, w związku z czym posiadają doświadczenie pozwalające ocenić jakość węgla. Z ich zeznań jednoznacznie wynika, że węgiel składowany w grudniu 2009 r. w T. oraz węgiel, który w marcu 2009 r. został przewieziony do W. lub znajdował się

na placu u oskarżonego, to odrębne surowce, co zresztą potwierdziły wykonane badania. Dlatego Sąd uznał zeznania wyżej wymienionych świadków za wiarygodne. Są one logiczne, rzeczowe i konsekwentne.

Oskarżony konsekwentnie utrzymywał, że węgiel przekazany do W. był tym samym węglem, który został przywieziony mu w grudniu 2009 r.

Potwierdzili to świadkowie **A. B. i E. D.** pracownicy PH (...), którzy brali udział w rozładunku węgla. A. B. zeznał, iż uczestniczył w rozładunku węgla na bocznicę. Następnie w związku z faktem iż węgiel przeszkadzał, w miejscu w którym został rozładowany, został przesunięty o ok. 50-60 m. Według świadka do chwili obecnej część węgla leży w tym samym miejscu. Świadek E. D. zeznał, iż osobiście przemieścił węgiel koparką w miejsce gdzie aktualnie leży. Zeznał, iż węgiel ten był suchy, rozpływał się jak popiół, gdy padał deszcz, to węgiel rozjeżdżał się z przemy i od czasu do czasu on węgiel podgarniał.

Świadek **D. J.** – pracownik H. od lutego 2010 r. wskazał, że W. L. pokazał mu składowany węgiel i zabronił go ruszać bo nie był własnością firmy (...).

Oceniając zeznania tych świadków Sąd miał na uwadze, iż byli oni pracownikami oskarżonego. Okoliczność ta powoduje, że należy ostrożnie podchodzić do podanych przez nich faktów. Z ich zeznań wynika, że sprowadzony w grudniu 2009 r. węgiel nadal znajduje się na terenie firmy (...). Jednakże zeznania te nie tłumaczą w jaki sposób węgiel ten w marcu 2010 r. wykazywał odmienne parametry w kwestii jakości. Zdaniem Sądu warunki atmosferyczne, co sugerowała obrona, nie mogły tak diametralnie pogorszyć jakości węgla.

Sąd nie podzielił również sugestii oskarżonego W. L., iż przedmiotowy węgiel mógł zostać zamieniony w drodze z W. do T.. Twierdzenia oskarżonego o działalności „mafii” w tym zakresie są gołosłowne, nie poparte żadnymi faktami i dowodami.

Jak wynika z materiału dowodowego, transport węgla do T. został wykonany przez PKP Cargo.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na nieścisłości w listach przewozowych dotyczące dat transportu.

Świadek M. S. (2) Naczelnik Sekcji (...) 2 G. na podstawie okazanej jej dokumentacji, zeznała iż sporny węgiel do W. dotarł dwoma pociągami w dniu 7 grudnia 2009r. Tam został przeładowany na polskie wagony zgodnie z kartą przeładunkową (...) i (...). Zeznała, iż z dokumentów wynika, iż węgiel z uwagi na nadmiar brutta został przewieziony z W. do stacji P., a stamtąd wysłany do T.. Zeznała, iż niemożliwym jest aby miała miejsce sytuacja, w której węgiel został wysłany z W. w dniu 15 grudnia 2009r. a przybył do (...) w dniu 14 grudnia 2009r a ten fakt wynika z listów przewozowych.

Świadek **B. J.** pracownik stacji G.-Ł. zeznała, iż składy ze spornym węglem wjechały na bocznicę T. Północ w dniach 14 i 19 grudnia 2009 r. Na bocznicę oczekiwał pracownik firmy (...), który po obejrzeniu i sprawdzeniu przyjmował wagony. W trakcie rozładunku obu dostaw węgla do stacji G.-Ł. zgłosił się przedstawiciel firmy (...) w celu pokwitowania przesyłek na listach przewozowych. Z listów przewozowych wynikało, że odbiorcą węgla była firma (...) sp. z o.o. z W., która pisemnie upoważniła firmę (...) do podpisania listów i kwitowania odbiorów.

Sąd nie ma zastrzeżeń co do wiarygodności wyżej wskazanych świadków, albowiem są logiczne i konsekwentne. Ponadto okoliczności, o których zeznawały M. S. (2) i B. J. są bezsporne. Co do nieścisłości w listach przewozowych, to zdaniem Sądu należy tłumaczyć je zwykłą omyłką. W żadnym wypadku w ocenie Sądu nie stanowi to dowodu działalności „mafii” i zamiany transportu węgla.

Dlatego też, Sąd konfrontując zeznania A. B., E. D. i D. J. z pozostałym materiałem dowodowym odmówił im wiary w zakresie w jakim podawali, że jest to ten sam węgiel.

Zeznania pozostałych świadków nie mają istotnego znaczenia w sprawie, gdyż dotyczą okoliczności bezspornych lub mało znaczących.

Świadek **E. L.** potwierdziła fakt przyjęcia węgla przez firmę (...). Podała, że przedmiotowy węgiel był przemieszczony na placu firmy (...), bowiem przeszkadzał miejscu w którym był złożony. Dodała, że nie była obecna ani przy rozładunku przedmiotowego węgla ani przy jego załadunku.

Świadek **E. P.** zeznawała na temat współpracy (...) Sp. z o.o. z firmami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o.

Świadek **J. G.** zeznawał na okoliczność zmiany parametrów węgla w wyniku jego zmieszenia. Zeznania te dotyczyły zupełnie innej sprawy.

Świadek **S. H.** zeznał, że był obecny w W. w czasie gdy przysłała pierwsza partia węgla. Razem z P. W. (2) sprawdzili numery wagonów i ich ilość. Wagony zostały przejęte przez Straż Graniczną i Urząd Celny. Dodał, iż był obecny w czasie pobierania próbek węgla do badań, ale nie wchodził na wagony.

Świadek **S. D.** - wiceprezes (...) sp. z o.o. Oddział w H. zeznał, że przypadku badań wykonanych w grudniu 2009r na zlecenie firmy (...) sp. z o.o., próbki pierwotne węgla były pobierane z każdego wagonu. Badanie wykonywane zostało w laboratorium (...) w S.. Jakość badanego węgla została przedstawiona w raportach kontrolnych i nie została zareklamowana przez (...) sp. z o.o.

Sąd nie ma zastrzeżeń codo zeznań wyżej wskazanych świadków, gdyż brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

W ocenie Sądu pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów nie budzi wątpliwości. Również wydane w toku postępowania opinie biegłych L. R., R. P. w zakresie wyceny węgla, K. M. w zakresie badania pisma zasługują na uwzględnienie. Sąd uznał wydane opinie za fachowe i rzetelne. Na marginesie należy wskazać, iż opinia K. M. dotyczyła podpisu na zamówieniu handlowym o czym zeznawał S. H.. Biegły wykluczył, aby oskarżony złożył kwestionowany podpis. Okoliczność ta, zdaniem Sądu nie jest aż tak istotna, gdyż nie ma większego znaczenia czy oskarżony chciał czy nie chciał kupić przedmiotowy węgiel. Bezspornym jest, że były prowadzone rozmowy w przedmiocie zakupu węgla, ostatecznie nie doprowadziły do zawarcia umowy.

Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony sprzeniewierzył powierzone mu mienie w postaci węgla. Oskarżony przyjmując surowiec o określonych parametrach na przechowanie, winien był zwrócić surowiec o takich samych parametrach. Skoro jednoznacznie stwierdzono, że węgiel, który oskarżony przewoził do W. oraz węgiel, który znajdował się na terenie jego przedsiębiorstwa, posiadają odmienne parametry od tych stwierdzonych w grudniu 2009 r., to oczywistym jest, że musiało dojść do zamiany surowca. Należy wykluczyć, aby do zamiany doszło bez wiedzy oskarżonego. Dlatego też Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu i wina jego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Równocześnie Sąd nie stwierdził okoliczności, które by znosiły lub ograniczały jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonemu czyn Sąd zakwalifikował jako przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 284 § 2 kk ma miejsce gdy sprawca przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Przestępstwo z art. 294 § 1 kk ma miejsce gdy sprawca dopuszcza się czynu z art. 284 § 2 w stosunku do mienia znacznej wartości. Mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000 zł.

P rzywłaszczeniem w rozumieniu art. 284 k.k. jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie cudzą rzeczą ruchomą albo prawem majątkowym znajdującymi się w posiadaniu sprawcy, przez włączenie jej do swojego majątku i powiększenie w ten sposób swego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby, albo wykonywanie w inny sposób stosunku do nich uprawnień właścicielskich, bądź też ich przeznaczenie na cel inny niż przekazanie właścicielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2014 r., II KK 3/14).

Bezprawne rozporządzenie cudzą rzeczą stanowi przywłaszczenie karalne na podstawie art. 284 k.k. tylko wówczas, gdy wskazuje na zamiar pozbawienia osoby uprawnionej własności tej rzeczy, bez żadnego tytułu i ekwiwalentu, w szczególności na zamiar uczynienia z niej swojej własności. Ten zamiar może urzeczywistnić się bądź w bezprawnym zatrzymaniu cudzej rzeczy na własność, np. przez odmowę zwrotu, zaprzeczenie otrzymania, zapewnienie o zwrocie, ukrywanie itp., bądź przekazanie tej rzeczy na własność osobie trzeciej (sprzedaż, zamiana, darowizna), bądź też na bezprawnym jej zużyciu, przerobieniu (wyrok SN z 14.11.2014 r. sygn. akt IV KK 101/14)

Powierzenie rzeczy ruchomej polega na przekazaniu władztwa tej rzeczy (cudzej) z zastrzeżeniem jej zwrotu, a zatem osoba, która otrzymuje taką rzecz nie ma prawa nią rozporządzać jak swoją własnością (por. np. M. Dąbrowska - Kardas, P. Kardas w: A. Zoll, Kodeks karny. Komentarz. Część szczególna. Tom III, 2006, s. 230).

W ocenie Sądu oskarżony W. L. w pełni wyczerpał ustawowe znamiona przypisanego mu czynu. Oskarżony w okresie od grudnia 2009 r. do 22 marca 2010 r. przywłaszczając w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą tj. firmą PH „(...)” W. L. z siedzibą w T., powierzony mu przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. towar w postaci węgla w ilości 2.758,10 ton o łącznej wartości 1.104.292,15 zł, dopuścił się przestępstwa przywłaszczenia powierzonego mu mienia o znacznej wartości.

Za popełnione przestępstwo Sąd skazał W. L. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej za równoważną kwocie 100 zł. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 5 lat. Nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody, przez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w R. kwoty 692.045,85 zł. Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, stosował przepisy obowiązujące przed 1.07.2015 r., gdyż są one względniejsze dla sprawcy

Przepisy kodeksu karnego stanowią, iż sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość na przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego i popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wymierzając oskarżonemu W. L. karę Sąd miał na uwadze stopień winy, a także stopień społecznej szkodliwości czynu. Oceniając stopień winy Sąd miał na uwadze, iż oskarżony dopuścił się przypisanego mu przestępstwa z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sposób i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu, jego motywacja, postać zamiaru, przemawiają za przyjęciem znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności, jest karą w pełni adekwatną, uwzględniającą stopień winy oraz społeczną szkodliwość popełnionego czynu. Orzeczona kara nie stanowi zdaniem Sądu wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonego, albowiem mieści się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Równocześnie nie jest też przejawem pobłażliwości wobec sprawcy. Oskarżony jak wyżej wskazano dopuścił się przestępstwa o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Motywy jakim się kierował niczym nie są usprawiedliwione.

Wymierzając oskarżonemu grzywnę Sąd miał na uwadze, iż popełnił on przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ustalając wysokość grzywny Sąd brał pod uwagę wysokość spodziewanej korzyści, a także możliwości finansowe oskarżonego. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu grzywna winna stanowić dla niego adekwatną uciążliwość finansową.

Sąd wyraża przekonanie, że orzeczone wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności i grzywna są karami, które w przypadku oskarżonego są w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego, jak i w ramach prewencji generalnej – cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczone kary dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego. Sąd ma nadzieję, że oskarżony zrozumie naganność swojego czynu i tym samym umożliwi rozpoczęcie procesu resocjalizacji.

Sąd mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego niekaralność, uznał, iż w jego przypadku zasadne jest warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dotychczasowy sposób życia oskarżonego, stwarza przekonanie, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary.

Sąd orzekł maksymalny, pięcioletni okres próby uznając, iż jest on konieczny dla kontrolowania zachowania oskarżonego.

Orzekając obowiązek naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1kk Sąd miał na uwadze, wniosek pokrzywdzonego w tym zakresie. Ustalając wysokość odszkodowania Sąd brał pod uwagę wartość towaru, którego pokrzywdzona nie odzyskała.

Orzeczenie o kosztach uzasadniają przepisy powołane w części dyspozytywnej wyroku. Na wydatki składają się: wydatki z tytułu wykonania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym – 10.440,08 zł, opinie biegłych – 350 zł, 1.425,85 zł, 1230 zł, ryczałty za doręczenie wezwań 2 x 20 zł, karta karna – 30 zł. Opłatę stanowi opłata za orzeczenie kary pozbawienia wolności - 300 zł oraz 20% grzywny – 2000 zł.